ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

8. november 2011 *

Kohtuasjas T-88/09,

Idromacchine Srl, asukoht Porto Marghera (Itaalia),

Alessandro Capuzzo, elukoht Mirano (Itaalia),

Roberto Capuzzo, elukoht Mogliano Veneto (Itaalia),

keda esindavad advokaadid W. Viscardini ja G. Donà,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Grespan ja E. Righini, keda abistas advokaat F. Ruggeri Laderchi,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

mille ese on nõue hüvitada kahju, mis väidetavalt tekitati eeskätt Idromacchine kuvandit ja mainet kahjustava eksitava teabe avaldamisega Euroopa Liidu Teatajas komisjoni 30. detsembri 2004. aasta otsuses K(2002) 5426 (lõplik) „Riigiabi – Itaalia – Riigiabi N 586/2003, N 587/2003, N 589/2003 ja C 48/2004 (ex N 595/2003) – Kemikaalitankeri 3-aastase tarnetähtaja pikendamine – Üleskutse esitada märkused vastavalt [EÜ] artikli 88 lõikele 2",

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja M. van der Woude,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. veebruari 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Idromacchine Srl on eeskätt aurukatelde sektoris tegutsev laevaehitusettevõte. Nii Alessandro Capuzzol kui Roberto Capuzzol on 50% osalus Idromacchine osakapitalis

ja tegemist on nõukogu esimehe ja tegevdirektoriga. Idromacchinet ja A. ning R. Capuzzot nimetatakse edaspidi koos „hagejateks".

2 Cantiere navale De Poli SpA (edaspidi „De Poli") tellis 2002. aastal Idromacchinelt neli suurt mahutit vedelgaasi veoks laevadega C.188 ja C.189, mille ehitamise eest vastutas De Poli.

3 Laevade C.188 ja C.189 ehitamiseks anti tegevusabi, mille suhtes kohaldati nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrust (EÜ) nr 1540/98 laevaehitusele antava riigiabi kohta (EÜT L 202, lk 1). Kõnealuse määruse artikli 3 lõigete 1 ja 2 kohaselt oli tegevusabi andmine laevatehastele lubatud teatud tingimustel; eeskätt ei tohtinud tegevusabi anda seoses laevadega, mis tarnitakse hiljem kui kolm aastat pärast lõpliku ehituslepingu sõlmimise kuupäeva. Määruse artikli 3 lõike 2 kohaselt võis Euroopa Ühenduste Komisjon tähtaega siiski pikendada, kui seda peetakse õigustatuks asjaomase laevaehitusprojekti tehnilise keerukuse tõttu või viivituste tõttu, mis tulenevad laevatehase tööprogrammi olulistest ja põhjendatavatest ootamatutest häiretest, mille on tinginud ettenägematud ja ettevõtjavälised erakorralised asjaolud. Komisjon sai tähtaega pikendada vaid siis, kui asjaomane liikmesriik esitas talle nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [EÜ] artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339)) artikli 2 kohaselt teatise.

4 Itaalia Vabariik esitas 11. detsembril 2003 määruse nr 1540/98 artikli 3 lõike 2 alusel komisjonile teatise laevade – sealhulgas laevade C.188 ja C.189, mille ehitamise eest vastutas eeskätt De Poli – tarneks esialgu ette nähtud tähtaegade pikendamise taotlemiseks.

5 Ajavahemikul 5. veebruar kuni 18. oktoober 2004 taotles komisjon korduvalt Itaalia ametiasutustelt täiendavat teavet nende teatise kohta, millega taotleti laevade tarneks esialgu ette nähtud tähtaegade pikendamist. Kõnealused ametiasutused vastasid komisjoni taotlustele ettenähtud tähtajaks.

6 Komisjon tegi 30. detsembril 2004 Itaalia Vabariigile teatavaks oma 30. detsembri 2004. aasta otsuse K(2002) 5426 (lõplik) „Riigiabi – Itaalia – Riigiabi N 586/2003, N 587/2003, N 589/2003 ja C 48/2004 (*ex* N 595/2003) – Kemikaalitankeri 3-aastase tarnetähtaja pikendamine – Üleskutse esitada märkused vastavalt [EÜ] artikli 88 lõikele 2" (edaspidi „vaidlusalune otsus").

7 Vaidlusaluses otsuses pikendas komisjon esiteks teatatud abi esialgse uurimise alusel De Poli ehitatavate laevade ettenähtud tarnetähtaegu, sest ta leidis, et määruse nr 1540/98 artikli 3 lõikes 2 ette nähtud tingimused olid täidetud, ning teiseks otsustas ta algatada EÜ artikli 88 lõikes 2 ette nähtud ametliku uurimismenetluse seoses ühe teise laevatehase ehitatava kemikaalitankeri tarnetähtaja pikendamise taotlemiseks esitatud teatisega.

8 Mis puudutab De Poli ehitatavate laevade tarnetähtaegade pikendamiseks esitatud teatise komisjonipoolset uurimist, siis märkis komisjon vaidlusaluse otsuse punkti 10 alapunktis iii järgmist:

„Laevu C.188 ja C.189 puudutavas oli laevatehas tellinud ühelt peamiselt mahutite ehitajalt Idromacchine['lt] laevalasti mahutid laevade C.188 ja C.189 jaoks, mis on laevade C.196 ja C.197 sõsarlaevad. Laevade C.188 ja C.189 ehitamise ajal tunnistas

Itaalia sertifitseerimisasutus RINA (Registro italiano navale) Idromacchine poolt ehitatavad kõnealustele laevadele mõeldud mahutid puuduste esinemise tõttu eeskirjadele mittevastavaks.

[…] Esialgu laevadele C.188 ja C.189 mõeldud mahutid, mille kohta esitati uus tellimus ühele teisele ehitajale, paigaldati seega väidetavalt laevadele C.197 ja C.196, mis tõi kaasa kokku 6-kuulise hilinemise laevade tarnimisel, st need tarniti pärast lõpptähtaega, milleks oli 31. detsember 2003.

Laevalasti mahutid on vältimatult vajalikud selleks, et laevale antaks luba vedada vedelgaasi[; Itaalia ametiasutused] väidavad, et laevadel C.188 [ja] C.189 – ning nende sõsarlaevadel C.197 ja C.196 – kasutatavad mahutid peavad vastama laevanduse sektoris kehtivatele rangetele kvaliteedi- ja ohutuseeskirjadele. Lisaks sellele ei saanud [De Poli käitatav laevatehas] Idromacchine kogemust arvestades Itaalia ametiasutuste väitel ette näha, et RINA loeb laevade C.188 ja C.189 mahutid eeskirjadele mittevastavaks. Itaalia ametiasutused täpsustavad samuti, et selle raskuse ületamiseks asus laevatehas viivitamata otsima turul teisi tarnijaid. Äriühing [G.] oli ainus tarnija, kes nõustus uued mahutid ehitama, kuid neid ei olnud väidetavalt võimalik tarnida enne 31. jaanuari 2004 ja 31. märtsi 2004; seetõttu oli laevatehas sunnitud taotlema tarnetähtaja pikendamist.

[…]”

9 Vaidlusaluse otsuse punkti 28 kolmandas lõigus tõdeb komisjon, et „mahuteid puudutavas tuleb märkida, et igal juhul oli erakorraline see, et mahutite ehitajal

Idromacchinel oli võimatu ehitada mahuteid (mis kujutavad endast laeva esmatähtsat osa) kooskõlas ettenähtud sertifitseerimiseeskirjadega ning et seega oli võimatu tarnida mahutid kokkulepitud tähtpäevaks".

10 Vaidlusaluse otsuse punkti 29 kolmandas lõigus asub komisjon seisukohale, et „mahuteid puudutavas tuleb tuvastada, et sellest, et Idromacchinel oli võimatu tarnida mahuteid, mis kujutavad endast laeva lubatud kasutustingimustes kommertseesmärgil kasutamiseks vajalikke osasid, tulenevad probleemid olid lisaks ka ettenägematud".

11 Vaidlusaluse otsuse punkt 31 on sõnastatud järgmiselt:

„Ehitajal ei olnud võimalik tarnida mahuteid vastavalt lepingulistele kohustustele ning [laeva]tehas pidi tellima need osad teiselt tarnijalt, mis tõi kaasa laevade C.196 ja C.197 hilinenud lõpetamise […] Vajalike osade tarnetähtaja rikkumine ei sõltunud [De Poli] tahtest[, kellel] ei olnud võimalik sekkuda […]".

12 Lisaks sellele on vaidlusaluses otsuses esinevas tabelis 1 märgitud eeskätt see, et „sõsarlaevade C.188 ja C.189 puudustega mahutite sobimatuse avaldumine ehituse väga hilises staadiumis sundis laevatehast paigaldama nendele laevadele mahutid, mis olid mõeldud laevadele C.196 ja C.197".

13 Lõpetuseks on vaidlusaluse otsuse – Itaalia Vabariigile 30. detsembril 2004 teatavaks tehtud versiooni – viimases punktis märgitud järgmist:

„[J]uhul kui käesolev kiri sisaldab konfidentsiaalset teavet, mida ei tohi avalikustada, palume teil teavitada sellest komisjoni [15] tööpäeva jooksul alates käesoleva kirja kättesaamisest. Sellesisulise põhjendatud taotluse puudumisel nimetatud tähtpäeval asub komisjon seisukohale, et te olete nõus kirja tervikteksti avaldamisega autentses keeles järgmisel Interneti-leheküljel […]"

14 Itaalia ametiasutused ei esitanud komisjonile taotlust mitte avalikustada teatavat vaidlusaluses otsuses sisalduvat teavet põhjusel, et see on konfidentsiaalne.

15 Vaidlusalune otsus avaldati 18. veebruari 2005. aasta Euroopa Liidu Teatajas (ELT C 42, lk 15).

Menetlus ja poolte nõuded

16 Üldkohtu kantseleisse 27. veebruaril 2009 esitatud hagiavaldusega esitasid hagejad käesoleva kahju hüvitamise nõude.

17 11. märtsil 2009 jättis Üldkohtu teise koja esimees rahuldamata hagejate esitatud anonüümsuse ja teabe konfidentsiaalsuse taotluse. 2. aprillil 2009 kinnitas ta hagejate taotlusel nende esialgse anonüümsuse ja teabe konfidentsiaalsuse taotluse rahuldamata jätmist.

18 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti ja ettekandja-kohtunik nimetati neljandasse kotta, määrati käesolev kohtuasi lahendamiseks neljandale kojale.

19 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 8. veebruari 2011. aasta kohtuistungil.

20 Hagejad paluvad Üldkohtul:

– mõista komisjonilt varalise kahju eest välja 5 459 641,28 euro suurune hüvitis või mis tahes muu Üldkohtu kindlaksmääratav hüvitis, mis tuleb ümber hinnata vaidlusaluse otsuse avaldamise kuupäevast kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevani möödunud ajavahemiku alusel ja millelt tuleb arvestada viivitusintressi kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevast kõnealuse summa täies ulatuses tasumise kuupäevani ja seda Euroopa Keskpanga (EKP) poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, millele on lisatud 2 protsendipunkti;

– mõista komisjonilt mittevaralise kahju eest Idromacchine, A. Capuzzo ja R. Capuzzo kasuks välja hüvitised, mille summa tuleb kindlaks määrata *ex aequo et bono* – näiteks varalise kahju eest välja mõistetud hüvitisest olulise osa (nagu 30–50 %) näol –, mis tuleb ümber hinnata vaidlusaluse otsuse avaldamise kuupäevast kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevani möödunud ajavahemiku alusel ja millelt tuleb arvestada viivitusintressi kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevast kõnealuse summa täies ulatuses tasumise kuupäevani ja seda EKP poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, millele on lisatud 2 protsendipunkti;

– kohustada komisjoni taastama Idromacchine, A. Capuzzo ja R. Capuzzo kuvandi kohtu poolt kõige sobivamaks peetaval moel, näiteks *ad hoc* teatise avaldamisega Euroopa Liidu Teatajas või sektori peamistele ettevõtjatele adresseeritud kirjadega, kohustades parandama vaidlusaluses otsuses Idromacchine kohta esitatud teabe;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

21 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

22 EÜ artikli 288 teise lõigu kohaselt heastab Euroopa Ühendus lepinguvälise vastutuse korral kõik oma institutsioonide või oma teenistujate poolt ülesannete täitmisel tekitatud kahjud vastavalt liikmesriikide seaduste ühistele üldprintsiipidele.

23 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ühenduse organite õigusvastase tegevuse puhul ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise eelduseks EÜ artikli 288 teise lõigu tähenduses see, et on täidetud kumuleeruvate tingimuste kogum, st institutsioonile etteheidetav tegevus peab olema õigusvastane, kahju peab olema tegelikult tekitatud

ning viidatud tegevuse ja väidetava kahju vahel peab olema põhjuslik seos (Euroopa Kohtu 29. septembri 1982. aasta otsus kohtuasjas 26/81: Oleifici Mediterranei *vs.* EMÜ, EKL 1982, lk 3057, punkt 16, ja Üldkohtu 14. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-383/00: Beamglow *vs.* parlament jt, EKL 2005, lk II-5459, punkt 95).

24 Esiteks, mis puudutab asjaomasele institutsioonile või organile etteheidetava õigusvastase tegevusega seonduvat tingimust, siis on kohtupraktika kohaselt nõutav, et oleks tõendatud isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine (Euroopa Kohtu 4. juuli 2000. aasta otsus kohtuasjas C-352/98 P: Bergaderm ja Goupil *vs.* komisjon, EKL 2000, lk I-5291, punkt 42). Mis puudutab nõuet, et rikkumine peab olema piisavalt selge, siis selle täidetuks lugemisel on määrav kriteerium kaalutlusõiguse piiride ilmselge ja tõsine eiramine asjaomase ühenduse institutsiooni või organi poolt. Kui sellel institutsioonil või organil on üksnes äärmiselt piiratud või isegi olematu kaalutlusruum, võib pelk ühenduse õiguse rikkumine olla piisav selleks, et tuvastada piisavalt selge rikkumise olemasolu (Euroopa Kohtu 10. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-312/00 P: komisjon *vs.* Camar ja Tico, EKL 2002, lk I-11355, punkt 54, ja Üldkohtu 12. juuli 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ja T-225/99: Comafrica ja Dole Fresh Fruit Europe *vs.* komisjon, EKL 2001, lk II-1975, punkt 134).

25 Järgmiseks, mis puudutab kahju tegeliku tekitamisega seonduvat tingimust, siis on ühendus vastutav ainult siis, kui hagejale on tõepoolest tekitatud „tegelik ja kindel" kahju (Euroopa Kohtu 27. jaanuari 1982. aasta otsus liidetud kohtuasjades 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 ja 5/81: Birra Wührer jt *vs.* komisjon, EKL 1982, lk 85, punkt 9, ja Euroopa Kohtu 27. jaanuari 1982. aasta otsus kohtuasjas 51/81: De Franceschi *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 1982, lk 117, punkt 9; Üldkohtu 16. jaanuari 1996. aasta otsus kohtuasjas T-108/94: Candiotte *vs.* nõukogu, EKL 1996, lk II-87, punkt 54). Hageja kohus on esitada ühenduste kohtule tõendid sellise kahju olemasolu ja ulatuse kohta (Euroopa Kohtu 21. mai 1976. aasta otsus kohtuasjas 26/74: Roquette frères *vs.*

komisjon, EKL 1976, lk 677, punktid 22–24, ja Üldkohtu 9. jaanuari 1996. aasta otsus kohtuasjas T-575/93: Koelman *vs.* komisjon, EKL 1996, lk II-1, punkt 97).

26 Lõpetuseks, mis puudutab viidatud tegevuse ja väidetava kahju vahelise põhjusliku seose olemasolu tingimust, siis peab kõnealune kahju tulenema etteheidetavast tegevusest piisavalt otseselt, st tegevus peab olema kahju tekkimise määrav põhjus; samas ei esine kohustust heastada kõiki, isegi kaudselt ebaseaduslikust olukorrast tulenevaid kahjustavaid tagajärgi (vt Euroopa Kohtu 4. oktoobri 1979. aasta otsus liidetud kohtuasjades 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 ja 45/79: Dumortier jt *vs.* nõukogu, EKL 1979, lk 3091, punkt 31, ja Üldkohtu 10. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas T-279/03: Galileo International Technology jt *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-1291, punkt 130 ja seal viidatud kohtupraktika). Hageja peab tõendama põhjusliku seose olemasolu etteheidetava tegevuse ja väidetava kahju vahel (vt Üldkohtu 30. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-149/96: Coldiretti jt *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 1998, lk II-3841, punkt 101 ja seal viidatud kohtupraktika).

27 Kui ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise üks kolmest tingimusest ei ole täidetud, tuleb kahju hüvitamise nõue jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja uurida, kas ülejäänud kaks tingimust on täidetud (Üldkohtu 20. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-170/00: Förde-Reederei *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 2002, lk II-515, punkt 37; vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. septembri 1994. aasta otsus kohtuasjas C-146/91: KYDEP *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 1994, lk I-4199, punkt 81). Lisaks ei pea ühenduste kohus neid tingimusi uurima kindlaksmääratud järjekorras (Euroopa Kohtu 9. septembri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-257/98 P: Lucaccioni *vs.* komisjon, EKL 1999, lk I-5251, punkt 13).

28 Käesolevas kohtuasjas väidavad hagejad, et neile tekitati mittevaralist ja varalist kahju, mille hüvitamist nad nõuavad. Üldkohus on seisukohal, et esiteks tuleb käsitleda nende mittevaralise kahju hüvitamise nõuet ja seejärel nende varalise kahju hüvitamise nõuet.

1. *Mittevaralise kahju hüvitamise nõue*

29 Hagejad on seisukohal, et Idromacchinele, A. Capuzzole ja R. Capuzzole on tekitatud mittevaraline kahju, mis tuleb hüvitada.

Idromacchinele tekitatud mittevaraline kahju

30 Idromacchinele väidetavalt tekitatud mittevaralise kahju osas tuleb ühenduse vastutuse tekkimise tingimusi käsitleda nii, et kõigepealt uurida komisjonile etteheidetava õigusvastase tegevusega seonduvat tingimust, seejärel kahju tegelikult tekitamisega seonduvat tingimust ja lõpuks tingimust, mille kohaselt peab viidatud tegevuse ja väidetava kahju vahel olema põhjuslik seos. Ainuüksi juhul, kui kõik need tingimused on täidetud, tuleb seejärel käsitleda küsimust, millises ulatuses tuleb Idromacchinele maksta hüvitist mittevaralise kahju eest.

– Komisjonile etteheidetav õigusvastane tegevus

31 Oma kirjalikes seisukohtades heidavad hagejad komisjonile ette sisuliselt kahte õigusvastast tegevust.

32 Mis puudutab esimest komisjonile etteheidetavat õigusvastast tegevust, siis väidavad hagejad, et rikutud on hea halduse, hoolsuskohustuse ja kaitseõiguste austamise põhimõtteid, millest tulenevalt komisjon oleks pidanud andma Idromacchinele võimaluse

esitada enne vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist märkusi, et komisjon saaks tuvastada, et Idromacchine ei vastuta kõnealuste mahutite hilinenud tarne eest.

33 Esiteks tuleb meelde tuletada, et kohtupraktika kohaselt on riigiabi üle järelevalve teostamise menetlus selle üldist ülesehitust silmas pidades menetlus, mis algatatakse liikmesriigi suhtes, kes on talle ühenduse õigusest tulenevaid kohustusi arvestades vastutav riigiabi andmise eest (vt Euroopa Kohtu 24. septembri 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-74/00 P ja C-75/00 P: Falck ja Acciaierie di Bolzano *vs.* komisjon, EKL 2002, lk I-7869, punkt 81 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Lisaks sellele ei saa riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse raames teised huvitatud isikud peale liikmesriigi nõuda samasugust võistlevat vaidlust komisjoniga, kui viimasel on asjaomase liikmesriigiga (vt eespool punktis 35 viidatud kohtuotsus Falck ja Acciaierie di Bolzano *vs.* komisjon, punkt 82 ja seal viidatud kohtupraktika).

35 Lõpetuseks tuleb EÜ artiklis 88 ette nähtud riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse raames eristada ühelt poolt esialgset uurimisstaadiumi selle artikli lõike 3 alusel, mille eesmärk on vaid võimaldada komisjonil kujundada esmane arvamus asjaomase abi ühisturuga osalise või täieliku kokkusobivuse küsimuses, ja teiselt poolt sama artikli lõikes 2 viidatud uurimisstaadiumi. Ainult selles viimases staadiumis, mis peab komisjonil võimaldama hankida asjas täielik teave kõigi asjaolude kohta, näeb EÜ asutamisleping ette komisjoni kohustuse nõuda huvitatud isikutelt märkuste esitamist (vt Euroopa Kohtu 13. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-78/03 P: komisjon *vs.* Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, EKL 2005, lk I-10737, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Käesoleva kohtuotsuse punktides 33–35 viidatud kohtupraktikast tuleneb seega, et komisjon, kes andis vaidlusaluses otsuses loa pikendada De Ponti ehitatavate laevade ehitustähtaegu, ei olnud sugugi mitte kohustatud kõnealuse abi esialgse uurimise staadiumis Idromacchinet ära kuulama. Lisaks sellele ei olnud Idromacchine puhul tegemist menetlusest huvitatud kolmanda isikuga, kuivõrd ta ei olnud kõnealuse abi saaja ega kõnealuse abi saaja konkurent.

37 Argumendid, mille hagejad selles küsimuses esitasid, ei kummuta seda tuvastust.

38 Esiteks tuleb tulemusetuna tagasi lükata argument, mille kohaselt komisjon oleks sisuliselt jõudnud järeldusteni, mis erinenuks vaidlusaluses otsuses tehtud järeldustest, kui ta oleks kuulanud enne vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist ära Idromacchine. Nimelt ei sea selline argument mingil juhul kahtluse alla käesoleva kohtuotsuse punktis 36 esitatud järeldust, mille kohaselt komisjon ei olnud asjaomase abi uurimise esialgses staadiumis sugugi mitte kohustatud Idromacchinet ära kuulama.

39 Teiseks tuleb põhjendamatuna tagasi lükata argument, mille kohaselt Üldkohus peab käesoleva kohtuasja asjaolude alusel järeldama, et on rikutud kaitseõigusi, nagu ta tegi analoogilistel asjaoludel kohtuasjas T-412/05: M *vs.* ombudsman, milles tehti otsus 24. septembril 2008 (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 133 ja 136). Nimelt tuvastas Üldkohus selles kohtuotsuses, et Euroopa Ombudsman oli rikkunud võistlevuse põhimõtet, viidates nimeliselt konkreetsele ametnikule ühes oma otsustest, mis käsitlesid halva halduse juhtumit, ilma et ta oleks seda ametnikku eelnevalt ära kuulanud, nagu ta oleks pidanud tegema talle siduvate õigusnormide alusel. Kuid erinevalt selle kohtuasja asjaoludest ei olnud komisjon käesolevas kohtuasjas seotud ühegi kohustusega, mille alusel ta oleks pidanud Idromacchine enne vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist ära kuulama.

40 Seega tuleb põhjendamatutena tagasi lükata etteheited osas, milles hagejad väidavad, et komisjon rikkus hea halduse põhimõtet ning samuti sellest tulenevaid hoolsuskohustuse ja kaitseõiguste austamise põhimõtteid, sest ta ei kuulanud enne vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist ära Idromacchinet.

41 Mis puudutab teist komisjonile etteheidetavat õigusvastast tegevust, siis väidavad hagejad esiteks, et rikutud on ametisaladust, kuivõrd komisjon oleks pidanud hoiduma vaidlusaluses otsuses Idromacchinele nimeliselt rikkumise süüks panemisest, ja teiseks, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuivõrd nende arvates ei olnud mingit vajadust nimetada kõnealuses otsuses Idromacchine nime. Nad väidavad, et isegi juhul, kui asuda seisukohale, et Idromacchine oli vastutav De Poli ehitatud laevade tarne hilinemise eest või et ta ei olnud tarninud kehtivatele eeskirjadele vastavaid mahuteid, toimis komisjon siiski vääralt, kui avalikustas Idromacchine nime Euroopa Liidu Teatajas avaldatud vaidlusaluses otsuses, ehkki selline avalikustamine ei olnud käesolevas kohtuasjas tarvilik.

42 Selles osas tuleb meelde tuletada, et EÜ artikli 287 alusel ei tohi ühenduse institutsioonide liikmed, komiteede liikmed ja ühenduse ametnikud ning muud teenistujad isegi pärast oma ametikohustuste lõppemist avalikustada ametisaladuse pidamise kohustuse alla kuuluvat informatsiooni, iseäranis informatsiooni, mis puudutab ettevõtjaid, nende ärisuhteid või nende kulutuste komponente.

43 Määruses nr 659/1999 korratakse komisjoni ametisaladuse pidamise kohustust riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse raames. Kõnealuse määruse põhjenduse 21 lõpus on sätestatud, et „komisjon peaks oma otsuste avaldamisel järgima ametisaladuse hoidmisega seotud eeskirju vastavalt [EÜ] artiklile [287]". Määruse artiklis 24 on sätestatud, et „[k]omisjon ja liikmesriigid, nende ametnikud ja muud teenistujad, sealhulgas komisjoni määratud sõltumatud eksperdid, ei tohi avalikustada käesoleva

määruse kohaldamisel saadud teavet, mille kohta kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus".

44 EÜ artikkel 287 ja määrus nr 659/1999 ei määratle sõnaselgelt, milline teave peale ärisaladuste on hõlmatud ametisaladusega.

45 Kohtupraktika kohaselt võib ametisaladuse alla kuuluvaks teabeks olla nii konfidentsiaalne teave kui ka ärisaladused (Üldkohtu 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-353/94: Postbank *vs.* komisjon, EKL 1996, lk II-921, punkt 86). Mis puudutab üldiselt ärisaladuste või muu ametisaladusega hõlmatud teabe laadi, siis esiteks on vaja, et asjaomane ärisaladus või konfidentsiaalne teave oleks teada piiratud arvule isikutele. Teiseks peab olema tegemist teabega, mille avalikustamine võib põhjustada olulist kahju teavet esitanud isikule või kolmandatele isikutele. Lõpuks on vaja, et huvid, mida võidakse teabe avalikustamisega kahjustada, on objektiivselt kaitset väärivad. Teabe konfidentsiaalsuse hindamisel tuleb selles osas kaaluda õigustatud isiklikke huve, mis on teabe avalikustamise vastu, ning üldist huvi, mis nõuab, et ühenduse institutsioonide tegevus toimuks võimalikult palju avatuse põhimõtet järgides (vt Üldkohtu 30. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas T-198/03: Bank Austria Creditanstalt *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-1429, punkt 71, ja 12. oktoobri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-474/04: Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse *vs.* komisjon, EKL 2007, lk II-4225, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).

46 Seega tuleb käesoleva kohtuotsuse punktides 42–45 viidatud kohtupraktika ja õigusnormidega arvestades uurida, kas komisjon rikkus, nagu väidavad hagejad, oma ametisaladuse pidamise kohustust ning samuti proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta märkis vaidlusaluses otsuses nimeliselt Idromacchinele viidates, et viimane ei tarninud kehtivatele eeskirjadele vastavaid mahuteid ning oli rikkunud oma lepingulisi kohustusi.

47 Käesolevas kohtuasjas tuleb esiteks tuvastada, et Itaalia Vabariik edastas komisjonile teabe, mille kohaselt Idromacchine ei olnud sisuliselt võimeline tarnima De Polile kehtivatele eeskirjadele ja lepingutingimustele vastavaid mahuteid, ainuüksi kõnealuse abi üle järelevalve teostamise haldusmenetluse huvides. Nagu hagejad sisuliselt ja õigustatult märgivad, on kõnealune teave lisaks sellele seotud kahe äriühingu vaheliste ärisuhetega. Selline teave on seega käesolevas kohtuasjas konfidentsiaalne.

48 Teiseks kahjustas käesoleva kohtuotsuse punktis 46 viidatud teabe avalikustamine Idromacchinet oluliselt. Sõltumata sellest, kas komisjon tegi asjaolude hindamisel vea või mitte, kui ta asus seisukohale, et Idromacchine rikkus oma lepingulisi kohustusi De Poli ees, tuleb nimelt igal juhul tuvastada, et Idromacchinele nimeliselt viitavate ja teda negatiivses valguses näitavate asjaolude ja hinnangute komisjonipoolne avalikustamine vaidlusaluses otsuses kahjustas Idromacchinet oluliselt.

49 Kolmandaks, kuivõrd käesoleva kohtuotsuse punktis 46 viidatud teabe avalikustamine võis kahjustada Idromacchine kuvandit ja mainet, siis vääris tema huvi, et seda teavet ei avalikustataks, objektiivselt kaitset.

50 Neljandaks, kui kaaluda omavahel ühelt poolt Idromacchine õigustatud huvi, et tema nime vaidlusaluses otsuses ei avalikustataks, ja teiselt poolt üldist huvi, siis ilmneb, et selline avalikustamine oli vaidlusaluse otsuse eset arvestades ebaproportsionaalne.

51 Nimelt tuleb selles osas esiteks märkida, et avatuse põhimõtte ja institutsioonide tegevuse läbipaistvuse nõude kohaselt, nagu need on sätestatud EL artiklis 1 ja EÜ artiklites 254 ja 255, pidi komisjon käesolevas kohtuasjas De Polile antud riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse raames võtma vaidlusaluses otsuses sõnaselgelt seisukoha selle kohta, kas kõnealuste laevade ehituse hilinenud lõpetamine oli tingitud muude kolmandate isikute kui De Poli tegevusest. Sellegipoolest oleks olnud piisav, kui komisjon oleks kas või väga üldises sõnastuses viidanud lepinguliste kohustuste rikkumisele kõnealuste laevade olulise osa tarnija poolt või vajaduse korral täpsemas sõnastuses kõnealuste mahutite tarnija poolt, ilma et tal oleks olnud vaja kummalgi juhul viidata kõnealusele tarnijale nimeliselt; see oleks võimaldanud kaitsta viimase õigustatud huve.

52 Järgmiseks ei saa nõustuda argumentidega, mille komisjon esitas selle tõendamiseks, et ta ei toiminud vaidlusaluses otsuses Idromacchine nime avalikustades vääralt.

53 Esiteks ja osas, milles komisjon väitis kohtuistungil Üldkohtu küsimustele vastates, et „[vaidlusaluse] otsuse põhjendamiseks oli sobilik" viidata nimeliselt kõnealuste mahutite ehitajale, kes oli „äärmiselt usaldusväärne[, kuid] kes seekord oli hilinemise põhjustajaks", tuleb selline argument põhjendamatuna tagasi lükata. Nimelt oli vaidlusaluse otsuse vastuvõtmisega päädinud kõnealuse abi üle järelevalve teostamise raames oluline üksnes küsimus, kas Itaalia Vabariik oli õiguslikult piisavalt põhjendanud De Poli hilinemist laevade tarnimisel, ilma et kõnealuse hilinemise tinginud võimalikud eksimused toime pannud tarnija või tarnijate isiku avalikustamine oleks kuidagi mõjutanud komisjoni järeldust vaidlusaluses otsuses.

54 Teiseks ja osas, milles komisjon väidab, et kõnealuste mahutite tarnija nime nimetamata jätmine vaidlusaluses otsuses ei oleks takistanud avalikkusel teada saada, kellega on tegu, sest kõnealune majandussektor on väga piiratud ja koosneb selle ala spetsialistidest ning De Poli ja Idromacchine vahel oli tol ajal Veneetsia (Itaalia) kohtus pooleli kohtuvaidlus, mis leidis kajastamist ajakirjanduses, tuleb ka need argumendid põhjendamatutena tagasi lükata. Nimelt ei sea need asjaolud kahtluse alla järeldust, mille kohaselt komisjon avalikustas Idromacchinele kui tarne hilinemise eest vastutavale isikule viidates vaidlusaluses otsuses asjaolud ja hinnangud, mis esitlevad nimetatud äriühingut nimeliselt võimetuna tarnima De Polile kehtivatele eeskirjadele vastavaid tooteid ja täitma oma lepingulisi kohustusi, samas kui selline avalikustamine ei olnud vaidlusaluse otsuse eset arvestades vajalik.

55 Lõpetuseks tuleb põhjendamatutena tagasi lükata komisjoni argumendid, mille kohaselt esiteks tugines ta vaidlusaluse otsuse tegemisel vaid talle Itaalia Vabariigi poolt esitatud teabele ning teiseks pidi Itaalia Vabariik määruse nr 659/1999 artiklitest 24 ja 25 ning komisjoni 1. detsembri 2003. aasta teatise K(2003) 4582 ametisaladuse kohta riigiabi otsustes (ELT C 297, lk 6) punktist 25 ja järgmistest punktidest tulenevalt ära märkima, millist teavet ta pidas ametisaladuse alla kuuluvaks. Nimelt, kuigi kõnealused sätted näevad sisuliselt ette, et komisjon teeb oma otsuse teatavaks asjaomasele liikmesriigile, kellel on seejärel põhimõtteliselt viieteistkümnepäevane tähtaeg tema arvates ametisaladuse alla kuuluva teabe konfidentsiaalsuse küsimuse tõstatamiseks, ei vabasta need sätted komisjoni temal EÜ artikli 287 alusel lasuvast kohustusest mitte avalikustada ametisaladusi ning nendega ei ole vastuolus, kui komisjon otsustab omal algatusel mitte avalikustada teavet, mis tema arvates kuulub ametisaladuse alla, isegi kui ta ei ole saanud sellesisulist taotlust asjaomaselt liikmesriigilt. Lisaks sellele ja isegi eeldusel, et on võimalik asuda seisukohale, et Itaalia Vabariik rikkus õigusnorme, edastades komisjonile ekslikku teavet ning jättes komisjoni teavitamata Idromacchine ja De Poli vaheliste ärisuhetega seonduva teabe konfidentsiaalsusest, ei saa

sellised rikkumised seada kahtluse alla järeldust, mille kohaselt komisjon võis igal juhul omal algatusel otsustada jätta avalikustamata ametisaladuse alla kuuluva teabe.

56 Eelnevaga arvestades kujutab vaidlusaluses otsuses selliste asjaolude ja hinnangute avalikustamine, mis esitlevad Idromacchinet nimeliselt võimetuna tarnima De Polile kehtivatele eeskirjadele vastavaid tooteid ja täitma oma lepingulisi kohustusi, endast EÜ artiklis 287 ette nähtud ametisaladuse pidamise kohustuse rikkumist. Kuivõrd selle kohustuse eesmärk on kaitsta isikutele antud õigusi ning komisjonil ei ole laiaulatuslikku kaalutlusõigust küsimuses, kas konkreetsel juhul on põhjust kõrvale kalduda konfidentsiaalsuse nõudest, tuleb tuvastada, et see ühenduse õiguse rikkumine on piisav tõendamaks õigusnormi piisavalt selge rikkumise olemasolu käesoleva kohtuotsuse punktis 24 viidatud kohtupraktika tähenduses.

57 Kõigi eelnevalt esitatud kaalutlustega arvestades tuleb tuvastada, et rikkudes oma ametisaladuse pidamise kohustust, rikkus komisjon õigusnorme moel, mis tingib ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise EÜ artikli 288 teise lõigu tähenduses.

58 Neil asjaoludel puudub vajadus uurida hagejate viimast etteheidet, mille kohaselt komisjon rikkus vaidlusaluses otsuses selliseid asjaolusid ja hinnanguid avalikustades, mis esitlevad Idromacchinet nimeliselt võimetuna tarnima De Polile kehtivatele eeskirjadele vastavaid tooteid ja täitma oma lepingulisi kohustusi, ka proportsionaalsuse põhimõtet. Nimelt ja isegi juhul, kui leitaks, et proportsionaalsuse põhimõtet on rikutud, ei võimaldaks see mingil juhul hagejatel saada käesolevas kohtuasjas kahju eest, millele nad viitavad, hüvitist, mis oleks kas oma laadilt või suuruselt ulatuslikum sellest hüvitisest, mis võidakse neile määrata seetõttu, et komisjon rikkus oma ametisaladuse pidamise kohustust. Seega ei ole põhjust selle etteheite suhtes seisukohta võtta.

Kahju tegelik tekitamine

59 Hagejad väidavad sisuliselt, et Idromacchinele tekitati mittevaralist kahju seeläbi, et kahjustati tema kuvandit ja mainet, kuivõrd teda esitleti vaidlusaluses otsuses nimeliselt võimetuna tarnima De Polile tooteid, mis vastavad kehtivatele eeskirjadele, ja täitma oma lepingulisi kohustusi.

60 Selles osas tuleb tuvastada, et nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktides 8–12 tsiteeritud vaidlusaluse otsuse tekstist, esitles komisjon Idromacchinet nimeliselt eeskätt võimetuna ehitama sertifitseerimiseeskirjadele vastavaid mahuteid (vt vaidlusaluse otsuse punkti 10 alapunkt iii, punkti 28 kolmas lõik ja punkti 29 kolmas lõik) ning tarnima kõnealuseid mahuteid vastavalt oma lepingulistele kohustustele (vt vaidlusaluse otsuse punkt 31), mistõttu De Poli oli sunnitud pöörduma mahutite saamiseks teise ettevõtte poole. Seega kahjustavad sellised märkused, mis esitlevad Idromacchinet negatiivses valguses kui ettevõtjat, kes on võimetu osutama kehtivatele eeskirjadele vastavat teenust ning sellest lähtuvalt täitma oma lepingulisi kohustusi, Idromacchine kuvandit ja mainet, millel on loomuldasa kaubanduslik väärtus – see on asjaolu, mida komisjon muu seas oma kirjalikes dokumentides ei vaidlusta.

61 Lisaks on oluline täpsustada, et nii nagu Üldkohus otsustas käesoleva kohtuotsuse punktis 39 viidatud kohtuotsuse *M vs.* ombudsman punktis 150, et üksnes ombudsmani veebilehel ombudsmani niisuguse otsuse avaldamise faktist, milles selle kohtuotsuse aluseks oleva kohtuasja hagejat seostati nimeliselt halva halduse juhtumiga, tulenes, et hagejale oli tekitatud tegelik ja kindel kahju, nii piisab ka Euroopa Liidu Teatajas vaidlusaluses otsuses nimeliselt Idromacchinet käsitlevate märkuste avalikustamisest Idromacchinele tekitatud kahju tegeliku ja kindla laadi tuvastamiseks.

62 Lisaks ja isegi eeldusel, et – nagu väitis komisjon kohtuistungil – tuleb asuda seisukohale, et komisjon ei teinud hindamisviga, kui ta tuvastas vaidlusaluses otsuses, et Idromacchine oli rikkunud oma lepingulisi kohustusi De Poli ees, kahjustavad asjaolud ja hinnangud, mis esitlevad Idromacchinet nimeliselt võimetuna tarnima De Polile tooteid, mis vastavad kehtivatele eeskirjadele, ja täitma oma lepingulisi kohustusi, ikkagi Idromacchine kuvandit ja mainet. Lisaks on see kahju tekitatud konkreetselt Idromacchinele ja seisab eraldi kahjust, mis võib tuleneda komisjoni või Itaalia Vabariigi võimalikest hindamisvigadest, kui nad asusid seisukohale, et Idromacchine oli vastutav hilinemise eest kõnealuste mahutite tarnimisel.

63 Seega tuleb asuda seisukohale, et kahjustati Idromacchine kuvandit ja mainet.

Põhjuslik seos viidatud tegevuse ja väidetava kahju vahel

64 Hagejad väidavad sisuliselt, et ühelt poolt ametisaladuse pidamise kohustuse ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise ja teiselt poolt Idromacchine kuvandi ja maine kahjustamise vahel on otsene põhjuslik seos.

65 Selles osas tuleb asuda seisukohale, et Idromacchine kuvandit ja mainet ei oleks kuidagi kahjustatud, kui komisjon ei oleks avalikustanud vaidlusaluses otsuses asjaolusid ja hinnanguid, mis esitlevad Idromacchinet nimeliselt võimetuna tarnima De Polile tooteid, mis vastavad kehtivatele eeskirjadele, ja täitma oma lepingulisi kohustusi. Nõustuda ei saa komisjoni argumentidega, mille kohaselt ei ole sellise väidetava

õigusnormide rikkumise ja kahju vahel, mis hagejate väitel tekitati, piisavalt otsest põhjuslikku seost.

66 Esiteks ja osas, milles komisjon väidab, et hagejatele kahju tekitamises tuleb vastutavaks pidada kas De Polit, kes väitis riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse raames, et hilinemine laevade ehitamisel oli tingitud eeskätt Idromacchine tegevusest, või Itaalia Vabariiki, kes edastas komisjonile eksliku teabe, siis tuleb need argumendid põhjendamatutena tagasi lükata.

67 Nimelt ja isegi juhul, kui leitakse, et De Poli esitas Itaalia Vabariigile Idromacchinet puudutavas eksliku teabe ning et Itaalia Vabariik toimis esiteks vääralt, kui ta edastas selle teabe komisjonile, ning teiseks jättis komisjonile teatamata, et kõnealuse teabe suhtes kehtib ametisaladus, ei oleks Idromacchinele selles osas tekitatud kahju otsene põhjus mitte De Poli või Itaalia Vabariigi poolt esitatud väidetavalt ekslik teave, vaid ikkagi asjaolu, et komisjon avalikustas vaidlusaluses otsuses asjaolud ja hinnangud, mis esitlevad Idromacchinet nimeliselt võimetuna tarnima De Polile tooteid, mis vastavad kehtivatele eeskirjadele, ja täitma oma lepingulisi kohustusi, samas kui see ei olnud vaidlusaluse otsuse eset arvestades vajalik.

68 Teiseks ja vastupidi sellele, mida väitis komisjon kohtuistungil pärast seda, kui hagejad olid Üldkohtu esitatud suulistele küsimustele vastates märkinud, et Veneetsia kohus oli teinud 2009. aasta detsembris kohtuotsuse, mille kohaselt De Poli ei olnud tal Idromacchine ees olevate lepinguliste kohustuste täitmisel õigusnorme rikkunud, ei mõjuta selline kohtuotsus mingil juhul tuvastust, mille kohaselt Idromacchine kuvandit ja mainet ei oleks kahjustatud, kui komisjon ei oleks vaidlusaluses otsuses tema nime avalikustanud.

69 Arvestades kõigi käesoleva kohtuotsuse punktides 31–68 esitatud kaalutlustega, tuleb järeldada, et kolm tingimust, millest sõltub ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimine EÜ artikli 288 teise lõigu tähenduses, on täidetud ning sellest tulenevalt tuleb kindlaks määrata, kui suur hüvitis tuleb Idromacchinele välja mõista talle tekitatud mittevaralise kahju eest.

Idromacchinele tekitatud mittevaralise kahju hüvitamine

70 Idromacchine kuvandile ja mainele tekitatud kahju hüvitamiseks nõuavad hagejad sisuliselt esiteks *ex aequo et bono* kindlaksmääratava hüvitise väljamõistmist ning seejärel tasandusintresside väljamõistmist ajavahemiku eest vaidlusaluse otsuse avaldamise kuupäevast kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevani ning viivitusintresside väljamõistmist ajavahemiku eest kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevast maksmisele kuuluva hüvitise tegeliku tasumise kuupäevani ning lõpetuseks Idromacchine kuvandit ja mainet taastavate meetmete võtmist.

71 Esiteks, mis puudutab nende nõuet mõista komisjonilt välja *ex aequo et bono* kindlaksmääratav hüvitis, siis tuleb märkida, et vastates kohtuistungil Üldkohtu suulistele küsimustele, täpsustasid hagejad, et arvestades sellega, et mittevaralise kahju suurus ei ole määratletav, soovitasid nad Üldkohtul võimaliku variandina mõista neile selle eest välja 30–50 % summast, mida nad nõuavad varalise kahju hüvitamiseks, st umbes 1 637 892 – 2 729 820 eurot.

72 Esiteks, mis puudutab asjaolusid, mis hagejate arvates suurendavad neile tekitatud kahju, kuivõrd komisjon „näitas Idromacchinet korduvalt negatiivses valguses", siis

osutavad nad viidetele vaidlusalusele otsusele esiteks komisjoni 4. juuli 2006. aasta otsuses 2006/984/EÜ riigiabi kohta, mida Itaalia kavatseb anda ettevõtjale Cantieri Navali Termoli S.p. A (ELT L 383, lk 53), seejärel komisjoni 16. aprilli 2008. aasta otsuses 2008/C 208/07 „Riigiabi – Itaalia – Riigiabi C 15/08 (*ex* N 318/07, N 319/07, N 544/07 ja N 70/08) – Ettevõtja Cantiere Navale de Poli toodetud 4 kemikaalitankeri 3-aastase tarnetähtaja pikendamine" (ELT C 208, lk 14) ja lõpetuseks Üldkohtu 12. novembri 2008. aasta otsuses kohtuasjas T-70/07: Cantieri Navali Termoli *vs.* komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, resolutsioon avaldatud ELT C 6, lk 25).

73 Kuigi on õige, et käesoleva kohtuotsuse punktis 72 nimetatud kaks otsust ja kohtuotsus, mis avaldati Euroopa Liidu Teatajas, viitavad vaidlusalusele otsusele, tuleb siiski tuvastada, et neis ei ole uuesti nimetatud asjaolusid ja hinnanguid, mis esitlevad Idromacchinet nimeliselt võimetuna tarnima De Polile kehtivatele eeskirjadele vastavaid tooteid ja täitma oma lepingulisi kohustusi. Neil asjaoludel ei ole need kaks otsust ja kohtuotsus suurendanud Idromacchinele tekitatud mittevaralist kahju.

74 Teiseks tuleb märkida ühelt poolt seda, et hagejad ei ole esitanud ühtegi selgitust, mis toetaks nende nõuet mõista välja hüvitis, mis vastaks 30–50 % varalise kahju hüvitamiseks nõutavast 5 459 641,28 eurost. Kuigi Idromacchinet negatiivses valguses näitava teabe avalikustamine sellise avalikku võimu teostava asutuse poolt nagu komisjon kahjustas tegelikult selle äriühingu kuvandit ja mainet, ei ole hagejad siiski esitanud ühtki argumenti või tõendit, mis võimaldaks aru saada, miks selliselt määratletud summa kujutaks endast õiglast hüvitist Idromacchine kuvandile ja mainele tekitatud kahju eest. Selles osas on tuvastatav esiteks see, et ei ole väidetud, et selline summa oleks kuidagi seotud Idromacchine poolt oma kuvandi ja maine loomiseks ja alalhoidmiseks tehtud investeeringute maksumusega. Teiseks ei ole hagejad esitanud ühtki

argumenti või tõendit, et selliselt määratletud summa, mis on 12–20 korda suurem keskmisest aastakasumist (133 500 eurot), mida Idromacchine väidab lisaks olevat teeninud vaidlusaluse otsuse avaldamisele eelnenud aastatel, kujutab endast õiglast hüvitist Idromacchinele tekitatud kahju eest.

75 Kolmandaks tuleb tuvastada, et hagejatel oli igal juhul võimalik piirata oluliselt Idromacchinele tekitatud mittevaralise kahju ulatust. Nimelt ja kuivõrd hagejad väidavad, et Itaalia sertifitseerimisasutus oli väljastanud Idromacchinele juba 5. oktoobril 2004 kõnealuste mahutite kohta vastavussertifikaadi, mille kohaselt need olid kooskõlas kehtivate eeskirjadega, tuleb sellest järeldada, et Idromacchine võis tugineda sellisele sertifikaadile (ja seda eeskätt suhetes olemasolevate ja potentsiaalsete klientidega), et juba enne vaidlusaluse otsuse avaldamist vaidlustada tema kohta kõnealuses otsuses antud negatiivsete hinnangute tõelevastavus ja piirata seeläbi sellest tulenevat kahju tema kuvandile ja mainele. Seetõttu tuleb põhjendamatutena tagasi lükata ka hagejate need argumendid, mis esitati kohtuistungil vastuseks Üldkohtu küsimustele ja mille kohaselt Idromacchine kuvandile ja mainele tekitatud kahju oli seda suurem, et alates vaidlusaluse otsuse avaldamisest oli see ühe Interneti otsingumootori kasutamisel esimesena ilmuv Idromacchinet käsitlev teave ning et kõnealune otsus oli kättesaadav nii komisjoni konkurentsi peadirektoraadi veebilehel kui ka Euroopa Liidu Teataja veebilehel, mida palju loetakse.

76 Käesoleva kohtuotsuse punktides 71–75 esitatud kõigi kaalutlustega arvestades ning kuivõrd hagejad ei ole esitanud täpsemaid tõendeid Idromacchine kuvandile ja mainele tekitatud kahju ulatuse kohta, leiab Üldkohus, et on õiglane määrata 20 000 euro suurune hüvitis.

77 Teiseks, mis puudutab hagejate nõuet mõista välja esiteks tasandusintressid ajavahemiku eest vaidlusaluse otsuse avaldamise kuupäevast kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevani ja teiseks viivitusintressid ajavahemiku eest kohtuotsuse väljakuulutamise

kuupäevast maksmisele kuuluva hüvitise tegeliku tasumise kuupäevani, siis tuleb esiteks meenutada, et kui ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimused on täidetud, ei või jätta tähelepanuta ebasoodsaid tagajärgi, mis tulenevad kahju tekkimise aluseks oleva sündmuse toimumisest kuni hüvitise maksmise kuupäevani möödunud ajast, kuna arvestada tuleb raha väärtuse langemist (Üldkohtu 13. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-260/97: Camar *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 2005, lk II-2741, punkt 138; vt selle kohta samuti Euroopa Kohtu 3. veebruari 1994. aasta otsus kohtuasjas C-308/87: Grifoni *vs.* Euratom, EKL 1994, lk I-341, punkt 40). Tuleb asuda seisukohale, et sellist raha väärtuse langemist peegeldab Eurostati (Euroopa Liidu Statistikaamet) poolt asjaomase ajavahemiku osas ning asjaomase äriühingu asukohamaa osas kindlaks tehtud iga-aastane inflatsioonimäär (vt selle kohta Euroopa Kohtu 27. jaanuari 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-104/89 ja C-37/90: Mulder jt *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 2000, lk I-203, punktid 220 ja 221; Üldkohtu otsus eespool viidatud kohtuasjas Camar *vs.* nõukogu ja komisjon, punkt 139, ja Üldkohtu 26. novembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-285/03: Agraz jt *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 50). Selles osas tuleb käesolevas kohtuasjas tuvastada, et kahju tekkimise aluseks olev sündmus toimus vaidlusaluse otsuse Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval, st 18. veebruaril 2005.

78 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et komisjon peab maksma tasandusintressi alates vaidlusaluse otsuse avaldamisest 18. veebruaril 2005 kuni käesoleva kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevani ja seda EKP poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mis oli kohaldatav asjaomasel ajavahemikul ja millele on lisatud 2 protsendipunkti.

79 Teiseks võib Euroopa Kohtu praktika kohaselt maksmisele kuuluva hüvitise summale lisanduda viivitusintress alates kahju hüvitamise kohustust sedastava kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevast (vt selle kohta käesoleva kohtuotsuse punktis 26 viidatud kohtuotsus Dumortier jt *vs.* nõukogu, punkt 25, ja käesoleva kohtuotsuse punktis 77 viidatud kohtuotsus Mulder jt *vs.* nõukogu ja komisjon, punkt 35; käesoleva kohtuotsuse punktis 77 viidatud kohtuotsus Agraz jt *vs.* komisjon, punkt 55). Kohtupraktika kohaselt arvutatakse kohaldatav intressimäär välja EKP poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mis oli kohaldatav asjaomasel ajavahemikul ja millele on lisatud 2 protsendipunkti (käesoleva kohtuotsuse

punktis 79 viidatud kohtuotsus Camar *vs.* nõukogu ja komisjon, punkt 146, ja eespool punktis 79 viidatud kohtuotsus Agraz jt *vs.* komisjon, punkt 55).

80 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et komisjon peab maksma viivitusintressi alates kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevast kõnealuse hüvitise täies ulatuses tasumise kuupäevani ja seda EKP poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mis oli kohaldatav asjaomasel ajavahemikul ja millele on lisatud 2 protsendipunkti.

81 Kolmandaks, mis puudutab hagejate nõuet taastada Idromacchine kuvand, siis tuleb meelde tuletada, et kohtupraktika kohaselt tuleneb EÜ artikli 288 teisest lõigust ja EÜ artiklist 235 – mille kohaselt ei ole välistatud mitterahaline hüvitis –, et Euroopa Liidu Kohus on pädev kohustama ühendust kahju hüvitamiseks mis tahes moel, mis vastab lepinguvälist vastutust reguleerivate liikmesriikide õigusnormide ühistele üldpõhimõtetele, sealhulgas ka mitterahalise hüvitise abil, kui see on kooskõlas nimetatud põhimõtetega, tehes vajaduse korral ettekirjutuse millegi tegemiseks või tegemata jätmiseks (käesoleva kohtuotsuse punktis 26 viidatud kohtuotsus Galileo International Technology *vs.* komisjon, punkt 63).

82 Käesolevas kohtuasjas tuleb jätta põhjendamatutena rahuldamata hagejate nõuded, et Üldkohus taastaks Idromacchine kuvandi kas vaidlusaluses otsuses sisalduvate väidetavalt ekslike märkuste kohta paranduse avaldamisega Euroopa Liidu Teatajas või laevaehituse sektori ettevõtjatele selliste kirjade saatmisega, kus parandatakse vaidlusaluses otsuses sisalduv väidetavalt ekslik teave. Hagejad on küll oma kirjalikes dokumentides korduvalt märkinud sisuliselt seda, et Idromacchine ei ole tal De Poli ees olevaid lepingulisi kohustusi rikkunud. Tuleb siiski meenutada, et õigusnormide rikkumine komisjoni poolt, mis tuvastati käesoleva kohtuotsuse punktis 56 vastavalt hagejate nõuetele, seisneb Idromacchine nime avalikustamises, aga mitte veas, mille komisjon tegi asjaolude hindamisel, leides vaidlusaluses otsuses sisuliselt, et Idromacchine oli vastutav tal De Poli ees olevate lepinguliste kohustuste mittenõuetekohase täitmise eest. Kuivõrd hagejate sellesisulise nõude puudumise tõttu ei ole

komisjoni sellise hindamisvea tuvastamine käesoleva kohtuasja ese, siis ei ole alust uurida, kas komisjon tegi sellise hindamisvea, ja veelgi vähem on põhjust kohustada komisjoni võtma meetmeid Idromacchine kuvandi ja maine taastamiseks.

83 Seega tuleb jätta põhjendamatuna rahuldamata hagejate nõue taastada Idromacchine kuvand ja maine.

84 Idromacchinele tekitatud mittevaralise kahju eest hagejate poolt esitatud kahju hüvitamise nõude kohta tuleb kokkuvõtlikult öelda järgmist: esiteks tuleb asuda seisukohale, et ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimused on täidetud; teiseks tuleb Idromacchinele talle tekitatud mittevaralise kahju eest mõista välja hüvitis summas 20 000 eurot; kolmandaks tuleb komisjonilt välja mõista tasandusintress selle summa pealt alates vaidlusaluse otsuse avaldamisest Euroopa Liidu Teatajas 18. veebruaril 2005 kuni käesoleva kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevani ja seda EKP poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mis oli kohaldatav asjaomasel ajavahemikul ja millele on lisatud 2 protsendipunkti; ja neljandaks tuleb komisjonilt välja mõista viivitusintress selle summa pealt alates käesoleva kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevast kõnealuse hüvitise täies ulatuses tasumise kuupäevani ja seda EKP poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mis oli kohaldatav asjaomasel ajavahemikul ja millele on lisatud 2 protsendipunkti.

A. ja R. Capuzzole tekitatud mittevaraline kahju

85 Hagejate esitatud kirjalikest dokumentidest tuleneb, et nad väidavad sisuliselt, et A. ja R. Capuzzole tekitati mittevaralist kahju kahel moel. Esiteks väidavad hagejad, et Idromacchine kuvandi ja maine kahjustamise mõju A. ja R. Capuzzole „tulenes" nende positsioonist kogu Idromacchine osakapitali omanike ja seda äriühingut juhtivate

isikutena. Teiseks on hagejad seisukohal, et nad kannatasid kahju „ärevusseisundi tõttu, mis tekkis [A. ja R. Capuzzol] vääramatust vajadusest heastada kahju, mille komisjon oli tekitanud, avaldades teabe, mida [nad] määratlesid ja määratlevad valelikuna" ning samuti tulenevalt „kindlusetusest" ja „pingeseisundist", mille tingisid tagajärjetud sammud, mis nad väidetavalt astusid pärast vaidlusaluse otsuse avaldamist, et saavutada Idromacchinele tekitatud kahju hüvitamine.

86 Kuivõrd käesoleva kohtuotsuse punktis 57 on juba tuvastatud, et komisjon rikkus õigusnorme, sest ta rikkus oma ametisaladuse pidamise kohustust, siis tuleb uurida, kas hagejad on käesolevas kohtuasjas tõendanud, et A. ja R. Capuzzole tekitati tegelik ja kindel mittevaraline kahju ning et sellise õigusvastase tegevuse ja väidetava mittevaralise kahju vahel on põhjuslik seos. Nimelt ei teki vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 27 viidatud kohtupraktikale ühenduse vastutust juhul, kui üks või teine nendest kahest tingimusest ei ole täidetud.

87 Esiteks, mis puudutab A. ja R. Capuzzo kuvandi ja maine kahjustamist, mis nende väitel „tulenes" Idromacchine kuvandi ja maine kahjustamisest, siis tuleb komisjoniga nõustudes tuvastada, et nende nimesid ei olnud vaidlusaluses otsuses kordagi nimetatud ning konkreetselt neile ei panda vaidlusaluses otsuses süüks mingisugust rikkumist.

88 Järgmiseks tuleb märkida, et ainuüksi see, et A. ja R. Capuzzole kuulub kogu Idromacchine osakapital ning et tegemist on peamiste äriühingut juhtivate isikutega, ei muuda tuvastust, mille kohaselt komisjon seadis vaidlusaluses otsuses kahtluse alla üksnes Idromacchine tegevuse, mitte selle osanike või seda juhtivate isikute tegevuse. Selles osas võib rõhutada asjaolu, et kõnealuses otsuses seati kahtluse alla, nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktides 8–12 tsiteeritud vaidlusaluse otsuse tekstist, äriühingu kui sellise võime täita oma lepingulisi kohustusi ja tarnida kehtivatele

eeskirjadele vastavaid tooteid, mitte A. ja R. Capuzzo kui juhtivate isikute või osanike võimed.

89 Lõpetuseks, kuivõrd hagejad viitavad Üldkohtu 9. juuli 1999. aasta otsusele kohtuasjas T-231/97: New Europe Consulting ja Brown *vs.* komisjon (EKL 1999, lk II-2403, punktid 54 ja 55), siis tuleb märkida, et selle kohtuasja asjaolud erinevad käesoleva kohtuasja asjaoludest ning nende alusel ei saa teha selles samasugust järeldust. Nimelt, kuigi kõnealuse kohtuotsuse punktidest 54 ja 55 tuleneb, et Üldkohus asus selles kohtuasjas seisukohale, et kõnealuse ettevõtja maine kahjustamine oli kahjustanud selle haldaja mainet, kellele kuulus 99 % osakapitalist, siis oli see tingitud kohtuasja asjaoludest, mille kohaselt esiteks teostas kõnealune haldaja alguses „üksikettevõtjana" üksinda selle ettevõtja tegevust ja teiseks oli komisjon, kes oli teda kohustanud tegema kasutuid pingutusi komisjoni enda loodud olukorra muutmiseks, asetanud ta isiklikult ebakindlasse olukorda. Käesolevas kohtuasjas ei ole hagejad aga esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et mõlemad asjaolud esineksid ka käesoleval juhul.

90 Seega tuleb tuvastada, et hagejad ei ole tõendanud A. ja R. Capuzzo kui Idromacchine osanike ja seda juhtivate isikute kuvandi ja maine kahjustamist.

91 Teiseks, mis puudutab selle kahju hüvitamist, mille põhjustas A. ja R. Capuzzole „ärevusseisund", mis tekkis vajadusest rehabiliteerida Idromacchine maine ning samuti „kindlusetuses" ja „pingeseisund", mille tingisid tagajärjetud sammud, mis nad väidetavalt astusid pärast vaidlusaluse otsuse avaldamist Idromacchinele tekitatud kahju hüvitamise saavutamiseks, siis tuleb ühelt poolt tuvastada, et hagejad piirduvad väitega, et neile põhjustati psühholoogilisi kannatusi, ilma et nad esitaksid selle kohta tõendeid.

92 Teisalt ei tulene käesolevas kohtuasjas hagejate poolt Üldkohtule esitatud dokumentidest ühelgi juhul, et A. ja R. Capuzzo oleks Idromacchinet juhtivate isikutena teinud isiklikult enam haldustoiminguid, kui kahe allkirjastatud kirja saatmine Itaalia välisministeeriumile ja komisjonile. Kuid ainuüksi neid toiminguid ei saa käsitada põhjustavatena niisuguseid ebameeldivusi, mis läheksid kaugemale ärisuhete tavalistest tagajärgedest selliste juhtivate isikute puhul nagu A. ja R. Capuzzo ning mis tingiksid mittevaralise kahju tekkimise.

93 Seega ei ole hagejad tõendanud, et A. ja R. Capuzzo kannatasid „ärevusseisundi", „kindlusetuse" ja „pingeseisundi" all, mis tingisid tegeliku ja kindla kahju tekkimise.

94 Käesoleva kohtuotsuse punktides 82–93 esitatud kõigi kaalutlustega arvestades tuleb jätta rahuldamata hagejate kahju hüvitamise nõue, mis tugineb A. ja R. Capuzzole väidetavalt tekitatud mittevaralisel kahjul. Neil tingimustel tuleb jätta põhjendamatutena rahuldamata hagejate poolt teise ja kolmanda nõude raames esitatud nõuded mõista nende kasuks sellega seoses välja tasandus- ja viivitusintress ning kohustada komisjoni „taastama" nende kuvand ja maine.

2. *Varalise kahju hüvitamise nõue*

95 Hagejad väidavad, et neile tekitati varalist kahju neljal moel.

96 Esiteks nõuavad hagejad, et neile hüvitataks kahju, mis tekkis väidetavalt seeläbi, et Idromacchine pidi esitama nii Itaalia Vabariigile kui ka komisjonile ametlikud taotlused, et tutvuda dokumentidega, mida nad olid vahetanud riigiabi üle järelevalve

teostamise menetluse raames, mis päädis vaidlusaluse otsuse vastuvõtmisega. Sellega seonduvalt nõuavad nad esiteks hüvitist summas 3 569,28 eurot, mis vastab advokaaditasule ja kuludele Idromacchine töötaja lähetamiseks Itaalia ametiasutuste käsutuses olevate dokumentidega tutvumiseks, ja teiseks hüvitist summas 9 072 eurot, mis vastab Idromacchinele väidetavalt tekitatud kahju puudutava tehnilise ja raamatupidamisalase eksperthinnangu maksumusele, mille hagejad tellisid käesolevas menetluses kasutamiseks audiitoräriühingult (edaspidi „eksperthinnang").

97 Selles osas tuleb meenutada, et Üldkohtu kodukorra artikli 91 lõike 2 kohaselt kuuluvad hüvitamisele menetlusega seotud poolte vältimatud kulud.

98 Seega, mis puudutab esiteks kulusid seoses eksperthinnanguga, mille hagejad tellisid oma väidetava kahju suuruse tõendamiseks käesoleva Üldkohtus toimuva menetluse raames, siis tuleb tuvastada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale ei saa selliseid kohtumenetluse poolte poolt kohtumenetluses kasutamise eesmärgil tehtud kulutusi käsitada kohtukuludest eraldiseisva kahjuna (vt selle kohta Euroopa Kohtu 10. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas C-334/97: komisjon *vs.* Montorio, EKL 1999, lk I-3387, punkt 54, ja Üldkohtu 14. septembri 2005. aasta kohtumäärus kohtuasjas T-140/04: Ehcon *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-3287, punkt 79).

99 Seega tuleb tuvastada, et hagejatele ei ole EÜ artikli 288 lõike 2 alusel põhjust välja mõista hüvitist kulude eest, mis seonduvad eksperthinnanguga, mille nad tellisid käesolevas kohtumenetluses kasutamiseks.

100 Teiseks, mis puudutab advokaaditasu ja Idromacchine töötaja lähetuskulusid, mis hagejatel väidetavalt tekkisid käesolevale kohtumenetlusele eelnenud staadiumis seoses Itaalia Vabariigi ja komisjoni vahelise kirjavahetusega tutvumise taotlustega, siis tuleb meenutada, et Üldkohtu sedastatu kohaselt peetakse kodukorra artikliga 91, hoolimata tavaliselt kohtumenetlusele eelneva menetluse raames tehtavast olulisest õigusalasest tööst, silmas üksnes Üldkohtu menetlust, jättes välja sellele eelneva staadiumi. See tuleneb eeskätt sama kodukorra artiklist 90, milles viidatakse „menetlus[ele] Üldkohtus" (vt selle kohta Üldkohtu 24. jaanuari 2002. aasta kohtumäärus kohtuasjas T-38/95 DEP: Groupe Origny *vs.* komisjon, EKL 2002, lk II-217, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika). Seetõttu on selliste kulude hüvitatavuse tunnustamine kahju hüvitamise nõude raames vastuolus kohtumenetlusele eelnevas staadiumis tekkinud kulude hüvitamisele mittekuuluva laadiga (käesoleva kohtuotsuse punktis 98 viidatud kohtumäärus Ehcon *vs.* komisjon, punkt 79).

101 Seega tuleb asuda seisukohale, et hagejatele ei ole EÜ artikli 288 lõike 2 alusel põhjust välja mõista ka hüvitist advokaaditasu ja Idromacchine töötaja lähetuskulude eest, mis neil tekkisid käesolevale, Üldkohtus toimuvale kohtumenetlusele eelnevas staadiumis.

102 Käesoleva kohtuotsuse punktides 95–101 esitatud tuvastustega arvestades tuleb seega jätta rahuldamata hagejate kahju hüvitamise nõue seoses hagejatel esiteks enne käesolevat menetlust tekkinud kulude ja teiseks käesolevas kohtumenetluses kasutamise eesmärgil tehtud kuludega.

103 Teiseks, kuivõrd Üldkohus on käesoleva kohtuotsuse punktis 57 juba tuvastanud, et komisjon pani toime õigusrikkumise, mis tingib ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise, siis tuleb uurida, kas hagejad on tõendanud ülejäänud kolme tüüpi nõutava kahju tegelikku tekitamist ja seda, et iga sellise väidetava kahjusumma ja kõnealuse

õigusrikkumise vahel on põhjuslik seos. Nimelt ei teki vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 27 viidatud kohtupraktikale ühenduse lepinguvälist vastutust juhul, kui üks või teine nendest kahest tingimusest ei ole täidetud.

104 Esiteks nõuavad hagejad hüvitist summas 3 900 000 eurot, mis vastab kõnealuste mahutite väärtusele. Hagejad väidavad, et Idromacchinel ei õnnestunud neid mahuteid maha müüa vaidlusaluses otsuses sisalduvate märkuste tõttu nende eeldatava eeskirjadele mittevastavuse kohta; sellest andvat sisuliselt tunnistust ühe vahendaja 30. märtsi 2007. aasta kiri, mille nad lisasid hagiavaldusele (edaspidi „vahendaja kiri").

105 Selles osas tuleb esiteks tuvastada, et hagejad väidavad oma kirjalikes dokumentides, et arvestades sellega, et pärast vaidlusaluse otsuse avaldamist ei suudetud kõnealuseid mahuteid maha müüa, „läks Idromacchine isegi nii kaugele, et alustas koostöös sektori teiste äriühingute ja mõne laevaomanikuga *ad hoc* laeva ehitamist (mille füüsilised ja mehhaanilised tunnused [olid] võrreldavad selle [De Poli] laeva tunnustega, millele oleks tulnud paigaldada tellitud mahutid), aga seda kasutult". Seega ja ilma, et oleks vaja võtta seisukohta vahendaja kirja kui tõendi usaldusväärsust puudutavas – mille komisjon vaidlustas –, tuleb märkida, et hagejate endi tunnistuse kohaselt ei müüdud kõnealuseid mahuteid maha seetõttu, et need olid ehitatud nende laevade iseloomulikele tunnustele vastamiseks, millele De Poli pidi need paigaldama, mitte komisjoni poolt toime pandud õigusrikkumise tõttu vaidlusaluse otsuse avaldamisel.

106 Teiseks ja igal juhul tuleb märkida, et Idromacchinele selles osas tekitatud varaline kahju ei tulene otseselt mitte komisjoni õigusrikkumisest, vaid sellest, et De Poli ei tasunud nende mahutite eest. Seega võib Idromacchinel olla siseriiklikule kohtule esitatud lepinguliste kohustuste rikkumise hagi raames, mitte käesoleva menetluse raames õigus hüvitisele selle varalise kahju eest.

107 Eelnevast tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjoni õigusrikkumise ja varalise kahju vahel, mis Idromacchinele tekitati väidetavalt seeläbi, et ta pidi kandma kõnealuste maha müümata jäänud mahutite ehitamise kulud, esineb põhjuslik seos. Seega tuleb jätta rahuldamata kahju hüvitamise nõue, mille hagejad sellega seonduvalt esitasid.

108 Teiseks nõuavad hagejad hüvitist summas 1 013 000 eurot, mis vastab „Idromacchine ainuüksi aurukatelde tootmiseks kasutatava vara ja seadmete tootlikkuse [väidetavale] minetamisele aastatel 2005–2008". Nad väidavad, et „alates 2005. aastast pidi Idromacchine kandma arvukaid vältimatuid kulusid just nimelt [vaidlusaluses otsuses] avaldatud teabe tõttu tootlikkuse minetanud tegevusala alalhoidmiseks". Sellega seoses esitasid nad oma kirjalikes dokumentides Idromacchine töötaja koostatud tabeli, mille kohaselt Idromacchine poolt aastatel 1995–2002 omandatud seadmetest olid mahutite tootmisel tarvilikud 14, mille koguväärtus oli 1 013 000 eurot.

109 Tuleb märkida, et kuigi hagejate nõutav summa peegeldab nende hinnangul mahutite ehitamiseks kasutatavate seadmete väärtust 2008. aastal, ei ole sellisel summal siiski mingit seost nende seetõttu esitatud kahju hüvitamise nõude esemega, et pärast vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist ei kasutatud kõnealuseid seadmeid kolm aastat. Neil tingimustel tuleb tuvastada, et kahju, mille hüvitamiseks hagejad nõuavad hüvitist summas 1 013 000, ei ole tegelik ja kindel.

110 Lisaks tuleb igal juhul tuvastada, et hagejad ei ole käesolevas kohtuasjas tõendanud, et esineb põhjuslik seos komisjoni õigusrikkumise ja selle vahel, et Idromacchine ei saanud neid seadmeid kasutada kolme aasta jooksul pärast vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist.

111 Nimelt ja esiteks ei tähenda hagejate argumendid, mille kohaselt esiteks oli 2005.–2008. aasta aurukatelde sektoris kasvuperiood ning teiseks ei olnud Idromacchine üle kaevanud ükski teine klient peale De Poli, kuidagi seda, et Idromacchine käive ja sellest tulenevalt tema kõnealuste seadmete amortiseerimise võime ei oleks võinud sel ajavahemikul väheneda ka siis, kui vaidlusalust otsust ei oleks avaldatud. Nimelt ei saa turul valitsevast kasvutendentsist järeldada, et ühe selle turu konkreetse ettevõtja käive tingimata suureneb.

112 Järgmiseks, mis puudutab vahendaja kirja, mille hagejad esitasid ja mille kohaselt kliendid, kellega kõnealuste mahutite müümiseks ühendust võeti, „esitasid alati ületamatuid vastuväiteid [arvestades kõnealuste] mahutite eeldatavat eeskirjadele mittevastavust, mille Euroopa Komisjon tuvastas 18. veebruari 2005. aasta [Euroopa Liidu Teatajas]", siis ei võimalda see tuvastada piisavalt otsese põhjusliku seose olemasolu vaidlusaluse otsuse avaldamise ja selle vahel, et Idromacchine käive olevat aastatel 2005–2008 oluliselt vähenenud, millest tulenevalt ei olnud tal võimalik kasutada oma seadmeid kolme aasta jooksul alates vaidlusaluse otsuse vastuvõtmisest ja seda komisjoni toime pandud õigusrikkumise tõttu. Nimelt tuleb selles osas rõhutada, et hagejad ei ole esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et vaidlusaluse otsuse avaldamise tõttu loobusid Idromacchine olemasolevad või potentsiaalsed kliendid temalt muude kui vaidlusaluses otsuses viidatud mahutite tellimisest, või ka näiteks seda, et vaidlusaluse otsuse avaldamise tagajärjel oleks Idromacchine välja arvatud müüjate nimekirjast, kuhu ta oli kantud, ning mille kohta hagejad väidavad oma kirjalikes märkustes, et ainuüksi „sellisesse nimekirja kantud äriühingutele esitat[i] tellimusi".

113 Lõpetuseks ei ole hagejad esitanud ühtegi tõendit, mis võimaldaks mõista põhjuseid, miks vaidlusaluse otsuse avaldamine tõi nende väitel kaasa Idromacchine käibe vähenemise, samas kui Idromacchine võis tugineda suhetes olemasolevate ja

potentsiaalsete klientidega asjaolule, mis tuleneb tema enda kirjalikest dokumentidest, et Itaalia sertifitseerimisasutus tuvastas 5. oktoobril 2004, st enne vaidlusaluse otsuse avaldamist, lõplikult kõnealuste mahutite vastavuse kehtivatele eeskirjadele.

114 Käesoleva kohtuotsuse punktides 108–113 esitatud sedastustest tuleneb seega, et hagejad ei ole tõendanud tegeliku ja kindla kahju tekitamist ega põhjusliku seose olemasolu komisjoni õigusrikkumise ja neile väidetavalt tekitatud varalise kahju vahel, mis seisneb „Idromacchine ainuüksi aurukatelde tootmiseks kasutatava vara ja seadmete tootlikkuse [väidetavas] minetamises aastatel 2005–2008".

115 Kolmandaks nõuavad hagejad hüvitist summas 534 000 eurot Idromacchinel mahutite tellimuste vähenemise tõttu väidetavalt saamata jäänud kasu eest, mis vastab kasumi kogusummale, mida ta oleks saanud aastatel 2005–2008, kui vaidlusalust otsust ei oleks avaldatud. Selles osas piisab märkusest, et nagu on tõdetud käesoleva kohtuotsuse punktis 111, ei ole hagejad esitanud ühtegi tõendit põhjusliku seose olemasolu kohta komisjoni õigusrikkumise ning Idromacchine käibe ja sellest tulenevalt ka kasumi vähenemise vahel.

116 Seega tuleb jätta põhjendamatuna rahuldamata hagejate kahju hüvitamise nõue osas, milles see seondub kogu neile väidetavalt tekitatud varalise kahjuga, mille kogusummat nad hindasid 5 459 641,28 eurole. Eelnevast tuleneb, et põhjendamatutena tuleb jätta rahuldamata hagejate poolt nende esimese nõude raames esitatud nõuded mõista nende kasuks selle summa pealt välja tasandus- ja viivitusintress.

117 Kõigi eespool esitatud kaalutluste alusel tuleb seega järeldada, et käesolev hagi tuleb rahuldada osas, milles hagejad nõuavad hüvitist Idromacchinele tekitatud mittevaralise kahju eest, ja ülejäänud osas jätta rahuldamata.

Kohtukulud

118 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 3 võib juhul, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, Üldkohus määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda.

119 Kuna hagi osaliselt rahuldati, hinnatakse kohtuasja asjaolusid õiglaselt, otsustades, et komisjon kannab ise oma kohtukulud ja kaks kolmandikku hagejate kohtukuludest ning jättes sellest lähtuvalt ühe kolmandiku hagejate kohtukuludest nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Mõista Euroopa Komisjonilt Idromacchine Srl kasuks välja 20 000 eurot talle tekitatud mittevaralise kahju eest.

2. Idromacchinele makstavale hüvitisele lisandub tasandusintress 18. veebruarist 2005 kuni käesoleva kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevani ja seda Euroopa Keskpanga (EKP) poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, millele on lisatud 2 protsendipunkti.

3. **Idromacchinele makstavale hüvitisele lisandub viivitusintress käesoleva kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäevast kuni kõnealuse hüvitise täies ulatuses tasumise kuupäevani ja seda EKP poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, millele on lisatud 2 protsendipunkti.**

4. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

5. **Jätta üks kolmandik Idromacchine, A. Capuzzo ja R. Capuzzo kohtukuludest nende endi kanda ja mõista kaks kolmandikku nende kohtukuludest välja komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 8. novembril 2011 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust ..... II - 7841

Menetlus ja poolte nõuded ..... II - 7846

Õiguslik käsitlus ..... II - 7848

1. Mittevaralise kahju hüvitamise nõue ..... II - 7851

Idromacchinele tekitatud mittevaraline kahju ..... II - 7851

Komisjonile etteheidetav õigusvastane tegevus ..... II - 7851

Kahju tegelik tekitamine ..... II - 7860

Põhjuslik seos viidatud tegevuse ja väidetava kahju vahel ..... II - 7861

Idromacchinele tekitatud mittevaralise kahju hüvitamine ..... II - 7863

A. ja R. Capuzzole tekitatud mittevaraline kahju ..... II - 7868

2. Varalise kahju hüvitamise nõue ..... II - 7871

Kohtukulud ..... II - 7878